

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 110. Arnaldi Ossati Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Cardinalis tit. SS. Quiriaci & Julitæ in Sæc. XVII. A. C. 1604
 sepulcri potius quam vitæ honorem nominabatur, qui hac sua creatione ex amplissimo Purpuratorum Ordine minus accepit, quam eidem retulit ornamentis: tandem cujus vita omnium exemplo atque admirationi fuit, etiam mors omnibus mœroris, piæque invidiæ argumentum exstitit. Obiit Romæ die vigesima octava Martii annos natus octoginta tres. Illius cadaver in Ecclesia Lateranensi, cui Lucius præter plura pretiosa omnem suam suppellectilem Sacram testamento reliquerat, in tumulo a se parato absque ulla inscriptionis sepulcralis pompa requiescit.

§. CX.

Arnaldi Ossati Cardinalis obitus.

Alter erat celeberrimus Arnaldus Ossatus natione Gallus, Cassanaberii Auxitanæ Diæcesis pago anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo trigésimo septimo in lucem editus, obscuris adeo natalibus, ut nullum posset cognatum neque affinem demonstrare, nullamque gentilitiam hæreditatem Successionis lege ad se redeuntem cernere; unde amplissima ejus laus hoc unico elogio comprehendi videtur, quod sine ulla Majorum commendatione.

Hh 5 abs-

Ciacon. l. c. pag. 321. Thuan. l. 131. Nic. Erythr. Pinacoth. I.

Sæc. XVII. absque aliqua generis claritate, ac fine
 A.C. 1604. favore & divitiis, sed solo virtutis
 fragio in eum amplitudinis locum per
 venerit, ad quem sæpe numero
 nec Regiæ stirpis Majestas nec
 abundantia evehere poterat. Adde-
 scens divinarum humanarumque sci-
 tia, summa eloquentia, & profana
 juris cognitione, quam a Jacobo Cui-
 cio tum Bituricensis Academiæ Profe-
 fore hauferat, imbutus ad publicas
 jurisprudentiæ Lectiones, forique ex-
 citationes uberrimo fructu accessit: ne-
 que ab ea ingenii felicitate mores
 screpabant, sed mire cum ea congrue-
 bat integritas vitæ & innocentia, quam
 ab ineunte ætate usque ad ultimam
 nequitiam nec fortunæ illecebris nec
 spuendis voluptatibus, aut alia unquam
 turpitudinis labe fœdasset. Postea
 Paulo Foxio Archiepiscopo Tolosano
 dum Regis Franciæ ad Pontificem Ora-
 tor decerneretur, forenses strepitum
 caussarumque agendarum curam dimi-
 ttere admonitus Romam pervenit, ubi
 suo Patrono a Secretis, mira doctrinæ
 prudentiæ, raræque in rebus agendis
 dexteritatis specimina edidit, quibus
 veluti feminibus fœcundissimam hono-
 rum ac dignitatem segetem colligens
 Foxio obeunte ab Henrico III. Gallia-
 rum Rege ejus apud Pontificem Orator
 decer-

*Sleid. Con-
 tin. l. 10.*

decernitur, Rhedonensi Episcopatu de-
coratus: occiso autem Henrico Rege
ac Francia civili bello misere dilacerata
gravissima quæque hujus Regni negotia
ad Offatum deferebantur, illudque om-
nium maxime arduum non tantum de
matrimonio inter Ducem Barensem &
Regis Sororem, sed præcipue de ipso
Rege Henrico IV. qui auctoritate Pon-
tificis, a quo olim desciverat, cum Ec-
clesia conciliari, Catholicamque fidem
restitui efflagitabat. Postmodum Gal-
liæ rebus ex Henrici sententia compo-
sitis a Clemente VIII. Bajocensis Epi-
scopus, ac die tertia Martii anno post
Christum natum millesimo quingentesi-
mo nonagesimo octavo Cardinalis Pres-
byter tit. S. Eusebii renuntiatus est.
Intererat etiam gravissimis de Triden-
tino & librorum delectu Consultationi-
bus, Prioratu Bellismensi & Abbatia
Nentiaca necnon Divi Nicolai Virodu-
nensis commenda a Rege decoratus,
quas dignitates, ipsamque Purpuram
non opibus, luxu aut donis tutatus est,
sed duntaxat innocentia, æquitate, ju-
stitia, animi moderatione ac temperan-
tia, sine ulla cupiditatis aut avaritiæ su-
spicione. Insuper Bajocensem Eccle-
siam, quam nonnisi quadriennio posse-
derat, tanto divini cultus augmento
illustrabat, quale intra quadraginta an-
norum

Sæc. XVII.
A. C. 1604.

Sæc. XVII. norum spatium ejus Prædecessores
 A. C. 1604. sperare poterant. Proficuum quoque

opem tulerat Congregationis Follinæ
 tinæ Religiosis, ac præcipue Jesuitis
 ad quorum revocationem tam apud Pa-
 pificem, quam Franciæ Regem
 parum contulerat, quamvis, ut Regi
 famæ, causæque studium unice in-
 dere videretur, ac Regi omnem
 cionem de suo affectu in Jesuitas

Juven. Hist. Societ. 1. 12. meret, in suis ad Villaregium Henrici
 Ministrum literis professus esset, quod

part. 5. pag. 122. tribus Societatis non sit deditus, & si

Miræ. Script. Sæc. XVII. sit, eos esse Regis hostes, corruptores
 ventutis, & auctores occidendorum Regum

nihil habeat, quod defendat, nec illos si
 peccarunt, excusatos, & immunes
 esse velit. Tandem Ossatus Romæ

decima quarta Martii anno ætatis
 gesimo octavo vitæ officio functus

in Templo Divi Ludovici, suæ nati-
 nis, sepultus cum præclara tumuli

scriptione, qua tamen longe magis
 morandum est elogium, quod Jaco-

bus Augustus Thuanus sanctioris
 filii ac Regiæ Curiæ Præses, qui

ctam cum Ossato amicitiam fovebat,
 verbis expressit: Sic in hac aula totius

ginta & uno annis se gessit, ut nemini
 sentienti dubium reliquerit, quin si

originalis fomes non obstitisset, qua
 ratione maximos honores in ea citra

bitio

bitionem decurrerat, eodem in stadio per- Sæc. XVII.
gens ad summum Ecclesiasticæ potestatis fa- A. C. 1604.
stigium inoffenso pede curreret. Ceterum
defuncto parentabat oratione funebri
Tarquinius Gallutius Jesuita.

§. CXI.

Hujus Cardinalis opera.

Reliquit Posteris celebratissimus hic,
omniumque rerum experientia ver-
satissimus Cardinalis partim Gallico,
partim Latino & Italo sermone non-
nulla eruditissima opera, quæ ingenii
sui amplitudinem luculenter testantur,
ac præprimis exstat illius expositio in *Sammarth.*
disputationem Jacobi Carpentarii de Me- *in elogiis*
thodo, in qua contra eundem Dialecti- *Dupleix in*
cam Rami propugnare videbatur, post- *hist. Hen. IV.*
quam vero inglorio prorsus calamo Car-
pentarius Ossatum refellere nitebatur,
hic adversus eundem aliquot scripsit
epistolas: Prostant etiam quædam lu-
cubrationses de Medicina, præter alias
nondum excusas. Ceteris vero palmam
præripiunt libri aliquot eruditissimarum
epistolarum, quæ in difficillimis variis-
que negotiis ad Principes, aliosque
Viros nobilitate ac eruditione clarissi-
mos exaratae compendium Historiæ sui
ævi dici merentur, earumque Aucto-
rem Virum in Principum studiis versa-
tissimum,